В ЄДНОСТІ – СИЛА НАРОДУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 25 СЕРПНЯ 1990 РОКУ

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№26 (1165) СУБОТА, 25 червня 2011 РОКУ

Шановні краяни! Сердечно вітаю Вас із 15-ою річницею прийняття Конституції України!

Основний Закон - один із головних символів суверенітету України, фундамент її розвитку в руслі демократичних цінностей.

На рубежі століть наша держава обрала демократичний шлях розвитку, утверджуючи як найвищу цінність права та свободи людини, пріоритет закону у всіх сферах державного, політичного і громадського життя.

Сьогодні Конституція є міцною правовою основою для розвитку економіки та соціальної сфери. Вона стверджує і захищає не тільки права та свободи людини і громадянина, а й обов'язок влади створити всі умови для утвердження добробуту і стабільності в суспільстві.

Кожному з нас важливо усвідомлювати особисту відповідальність за дотримання конституційних норм. Саме на їх основі можливе формування громадянського суспільства, яке ми будуємо спільними зусиллями.

У цей день від щирого серця бажаю усім нових здобутків, здоров'я, добробуту та миру.

З повагою
голова Львівської обласної державної адміністрації Михайло Цимбалюк.

Призначення

ВОЛОДИМИР ГРЕБЕНЮК – ГОЛОВА ТУРКІВСЬКОЇ РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

У середу, 22 червня, Президент України підписав розпорядження про призначення Володимира Гребенюка головою Турківської райдержадміністрації. До призначення на цю посаду Володимир Володимирович, близько року, обіймав посаду заступника голови РДА й опікувався економічними проблемами. А ще раніше, до державної служби, тривалий час очолював Турківське районне відділення «Райффайзен банк Аваль».

Наш кор.

26 червня ЗАПРОШУЄМО НА ДЕНЬ МІСТА

Програма:

10.00 – святкова літургія (у всіх храмах міста)
12.00 – виставка народних промислів (Майдан Шевченка)
12.30 – молебень (біля статуї Божої Матері)
13.00 – дитячі розваги: «Малюнок на асфальті», змагання юних велосипедистів (біля міської ради)
14.00 – караоке (Майдан Шевченка)
15.15 – святковий похід троїстих музик (від будинку культури до Майдану Шевченка)
15.45 – святковий похід народного духового оркестру (від міської ради до Майдану Шевченка)
16.00 – урочисте відкриття свята Дня міста (Майдан Шевченка)
17.30 – святковий концерт. У програмі:

1. Симфонічний оркестр оперної студії Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка (м.Львів);
2. Народний ВІА «Горяни» (м.Турка);
3. Володимир Кошиловський та гурт «Львівський вояж» (м.Львів);
4. Фольк-рок гурт «Кораллі» (м.Івано-Франківськ)

Вітаємо

Найрідніших, найдорожчих людей: дружину, маму, бабусю, сваху – Стефу Миколаївну **Сенюгу з 55-річчям** від дня народження щиро вітають чоловік Олексій, сини Володимир, Віталій, Любомир; невістки Тамара, Марина, Тетяна; онуки Арсеній, Віталія, Анна-Марія, Владислав; свати Брині, Вауліни, Тарасенки, а також сина, брата, чоловіка, батька – Віталія Олексійовича **Сенюгу – з днем народження** вітає вся його родина і бажають іменинникам міцного здоров'я, безмежного людського щастя, рясних Божих благословінь на многії літа.

Милі і любі, найкращі у світі!
Бажаєм Вам щастя, даруєм Вам квіти.
Щоб сонце і зорі плекали тепло,
Щоб завжди здоров'я у Вас було.
Щоб смутку не знали, просимо долю,
Добра Вам і радості, рідні, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба –
Міцного здоров'я і мирного неба.

Заходи

ДЕРЖСЛУЖБОВЦІ ВІДЗНАЧИЛИ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

У четвер у залі районної ради відбулися урочисті збори з нагоди Дня державної служби.

Сьогодні на Турківщині на державній службі працює близько 200 чоловік, з них 93 – апарат та відділи райдержадміністрації. Це відзначив, звертаючись з вітальним словом до присутніх, перший заступник голови РДА Ігор Токар. Він також наголосив на надзвичайно важливій ролі працівників державної служби у житті будь-якої держави, України в тому числі. Державний службовець – це людина, яка втілює в життя політику держави, і від його відношення до дорученої справи у значній мірі в людей формується думка про владу як таку.

Перед тим, як вручити ряду держслужбовців почесні грамоти, Ігор Миколайович щиро привітав присутніх в залі, серед яких і ветерани-держслужбовці, з цією датою, побажав успіхів у роботі, творчого натхнення, сімейних гараздів.

Не забула про своїх владних колег і районна рада. Її голова Василь Дребот, з нагоди свята, вручив райдержадміністрації цінний подарунок й подякував за співпрацю. А учасники художньої самодіяльності РНД та Народного дому с. Явора підготували короткий, але цікавий і змістовний концерт.

Наш кор.

На фото: перший заступник голови Турківської РДА Ігор Токар вручає грамоту Наталії Зеленяк – головному бухгалтеру РЦ ССДМ.

Шановні жителі Турківщини!

Сердечно вітаємо Вас із Днем Конституції України!

Нехай демократичні засади, що були закріплені цим надзвичайно важливим документом, стануть реаліями нашого сьогодення, а дух законності прийде до серця кожному громадянину нашої держави. Давайте сподіватися на краще майбутнє та разом створювати нову європейську державу.

Бажаємо успіхів і плідної праці на благо українського народу. Нехай це свято додасть Вам наснаги і творчих здобутків в ім'я процвітання нашої незалежної Батьківщини.

Зичимо Вам міцного здоров'я, довгих років життя, миру та благополуччя, звершення усіх планів заради світлого майбуття рідної України!

Зі святом Вас!

Турківська районна рада.

Турківська райдержадміністрація.

Вітаємо

Любого чоловіка, дорогого батька, турботливого дідуся – Володимира Михайловича **Ревняка,** жителя с. Явора, щиросердечно вітають **з 60-річчям** від дня народження дружина Терезія, син Михайло, дочка Людмила, зять Степан, онучка Іннеса. Бажають ювілярові міцного здоров'я, безхмарного неба, Божої опіки на життєвій дорозі.

Бажаєм здоров'я багато-багато,
Хай щастя і мир залишаються в хаті.
Хай горе обходить завжди стороною,
А радість приходить і ллється рікою.
Хай довго всміхаються сонце і небо,
Хай Бог береже Вас весь час,
Та іншого щастя нам більше не треба –
Живіть тільки, рідний, із нами й для нас!

Дорогу, любу, чуйну, турботливу, з материнським серцем сестричку і тітку Стефу Миколаївну **Сенюгу**, жительку с. Завадівка, **з 55-річчям** від дня народження сердечно вітають сестра Люба і швагро Михайло, брат Микола і братова Людмила, сестра Мирослава і швагро Андрій, сестра Світлана і швагро Василь, брат Василь і братова Валентина, братова Леся, племінники – Наталя з чоловіком о. Іваном і дітьми – Максимом і Миколкою, Мар'ян з дружиною Діаною і донечкою Валерією, Діана, Лєна, Міша, Юра, Ірина, Іринка, Ромчик, Назар, Василько і бажають їй міцного здоров'я – з роси і води світлої радості в житті і Божої опіки на життєвій дорозі.

Хай Бог Тобі пошле літа щасливі
І рівну стрічку сонячних доріг.
Нехай удача на життєвій ниві,
Неначе килим стелиться до ніг.
Щоб над Тобою небо завжди було чисте,
На серці – радісно і повно на столі.
Отож вітаємо Тебе зі святом урочистим
І Богу дякуєм, що Ти є на землі!
Всміхніться, рідненька, хай долі тривоги
Минають затишний і теплий Твій дім.
До Тебе не забудем ніколи дороги,
А нині вітаєм сімейством усім!

Кримінальна хроніка

Працівниками карного розшуку Турківського РВ було затримано 32-річного жителя с. Верхнє, який викрав мобільний телефон у односельчанки.

Жителька с. Свидник виявила, що з її погреба зникло 20 л вина та заявила про даний факт у міліцію. В результаті проведених заходів, було затримано 4-х жителів цього ж села, віком від 22 до 42 р., які й викрали вино. За даним фактом порушено кримінальну справу.

Затримано 32-річного гр. С., який через вікно проник у один з магазинів в м. Турка та викрав 36 мобільних телефонів.

Марія ЮСИПОВИЧ,
інспектор по РН та ЗГ Турківського РВ УМВСУ у Львівській області, лейтенант міліції.

Продається бруківка, тротуарна плитка, шапки на фундамент, шапки на стовпчики, стовпчики, поребники, бордюри. **Тел. 0661006150.**

КУПУЄМО старий дуб (можливо з розібраних будинків, господарських приміщень, стаєнь, стодол та ін.). **Тел.: 067 824 29 19.**

А краще не хворіти

ЯК ПОЧУВАЄТЬСЯ ХВОРИЙ НА ТУРКІВЩИНІ?

Щодоби на охорону здоров'я жителів Турківщини заступають 78 лікарів, 128 середніх медичних працівників та 10 водіїв машин швидкої медичної допомоги.

– Чи не забагато їх? – виникне у декого запитання.

– А Ви посудіть самі, – відгукується на поставлене питання виконуючий обов'язки головного лікаря центральної районної лікарні Михайло Макарик. – Лише у відділеннях районної лікарні сьогодні поправляють своє здоров'я 207 хворих, у трьох дільничних – 29, у Боринській міській – 87. Але кількість їх не є сталою, бо щоденно карети швидкої допомоги довозять у найближчі лікувальні заклади нових хворих. А їх теж потрібно оглянути, встановити діагноз, призначити курс лікування. Тому я твердо переконаний, що названої кількості медичних працівників є навіть замало.

Завітавши у приміщення швидкої медичної допомоги, із задоволенням спостерігав, як чергові працівники цього підрозділу ретельно оглядали двох жіночок, щойно доставлених із Ільника та Завадівки, у яких, за попередніми припущеннями, сталися переломи гомілок ніг.

– Щоб твердо переконатися у правильності припущень, – треба негайно зробити знімок. Лише після цього я зможу зробити остаточні висновки.

Оглянувши принесені знімки, Петро Петрович розпорядився негайно оформити обох жінок у стаціонар хірургічного відділення.

Тут же, у передпокої швидкої, зустрівся із п. Мар'яном, який пересувався з допомогою милиць, бо без однієї ноги. На запитання лікаря: "Як почуваєтеся?", відповів: "Значно краще, ніж було».

Із розповіді хворого довідався, що у нього від простуди сильно розпухла нога, почалася гангрена. Але він про це і не здогадувався. "Щоб порятуватися, – розповідає – тепер уже інвалід першої групи, – пішов до ворожок, думаючи, що це – від уроків. Але де не були, до кого не зверталися – помочі ніякої. Тож після цього вимушені були кликати на допомогу медиків. І якби не вони, не їхнє оперативне втручання – був би я уже на тому світі».

– А у скільки обійшлося Вам лікування? – викликаю на відвертість співрозмовника.

– Не дешево, – відповідає він. – Але, порівняно з тим, що я лишився живим і добре почуваюся, – це – зовсім дрібниці. Бо гроші – це наживне. А життя і здоров'я ні за які гроші ніхто ще не купив і не купить. До того ж у наш час нічого даремного не буває. А мені ж і операцію зробили, під наркозом, і купу бинтів і медикаментів витратили, і харчували тричі на день, і ліжко я мав у чистій, світлій і теплій палаті. Та й медперсонал до мене ставився уважно. Поїдьте за кордон і переконаєтеся, чи зроблять вам усе це там за даремно.

Не скаржаться на відсутність уваги з боку медичних працівників, погані умови хворі у терапевтичному, неврологічному, дитячому, родильному відділеннях центральної районної лікарні.

– Ми теж прагнемо не відставати від колег із центральної районної лікарні, – розповідає головний лікар Боринської комунальної міської лікарні Степан Вереницький. – Найближчим часом маємо намір завершити реконструкцію очисних споруд, яку проводимо при активній допомозі голови районної ради Василя Дребота. І все робимо задля задоволення вимог хворих, щоб у нас вони почувалися, як вдома.

– А у скільки в грошовому виразі для лікарні обходиться один день перебування у стаціонарі одного хворого? – цікавлюся у Михайла Макарика.

– Сьогодні ця цифра перевищує 260 гривень, – відповідає Михайло Михайлович. – Сюди входить зарплата медперсоналу, вартість процедур, харчування, використане світло, постіль, опалення та інші господарські витрати. Але цього хворий не оплачує. Ці витрати погашаються із державного бюджету.

– Діями медиків я задоволений, – підключається до розмови Іван Добрянський. – Ось уже упродовж більше як десять років я час від часу звертаюся за допомогою до терапевтів. І протягом цього періоду ще не було жодного випадку, щоб вони у чомусь мені відмовили або запізнилися на виклик.

До почутого Головський сільський голова Михайло Тупичак додає: " А у нас хворим – біда. Погано працює стаціонарний телефонний зв'язок, рідко де мають покриття мобілки. До цього у зимовий період додаються ще й засніжені дороги. Так що хворим хоч бери та помирай, бо медики через ці проблеми не завжди вчасно приїжджають на виклик."

– Щоб мати менше клопотів, – підсумовує проблемне питання хворий Геннадій Ільницький, – бажаю кожному ніколи не хворіти. Бо бідний той, хто здоров'я не має. Через це і копійка велика іде, і ладу в сім'ях немає.

Володимир БАБИЧ.

Купимо старі предмети побуту:
Креденси,бамбетлі,ліжка,шафи,жорна,скрині,
посуд,одяг та всякі дрібні речі.
ЦЕГЛУ польську,австрійську,вживану – у необмеженій кількості
Тел 096 246 90 85

Подяки

ВІРНІ СВОЄМУ ОБОВ'ЯЗКУ

Минулої неділі відзначали своє професійне свято медичні працівники району.

З нагоди цієї події, я хочу привітати всіх працівників Турківської та Боринської лікарень. Зокрема головного лікаря Боринської МКЛ Степана Вереницького, фельдшерів швидкої допомоги цих двох лікарень, котрі вчасно виїжджають на виклик. Адже часто доводиться викликати швидку, бо у мене у домі ще є інвалід Іван Павлович Земан, який хворіє на епілепсію, переніс операцію на голову.

Щира подяка медикам Михайлові Коню, Іванові Нагайку, Миколі Яцкуляку, Степану Романовичу, фельдшеру ФАПу Оксані Комарницькій. Низький Вам уклін за чесну, самовіддану і сумлінну працю, за турботу про хворих.

А також вітаємо з днем народження і з днем медичного працівника, свою хресну маму, колишнього фельдшера ФАПу п. Марію Стебницьку.

Здоров'я Вам і чистої води –
В криниці золотій добра і щастя.
Земних Вам благ від нас усіх.
Хай все, що Ви задумаєте, вдасться!

З повагою сім'я Цуканових із с. Комарники.

Хто знайшов загублені документи на автомобіль «Славута» та посвідчення водія, видане на ім'я Богдана Богдановича Сушицького, прохання повернути за винагороду.
Тел.: 0676708932, 0661260994.

Наші інтерв'ю

МІСТУ ПОТРІБНА НАША СПІЛЬНА ТУРБОТА

Завтра, вперше за багато десятиліть, Турка відзначатиме свій день народження. І це похвально хоча б тому, що буде зроблено добрий початок, який, віриться, матиме логічне і тривале продовження. Зазвичай, на свято приїздить чимало гостей, відбуваються цікаві знайомства, та й городяни, святкуючи, пройматимуться особливою турботою про рідне місто, його проблеми. А їх у нас вистачає. І це видно, як кажуть, неозброєним оком. Працювати є над чим.

Сьогодні, у переддень свята, про них наша розмова з міським головою Юрієм Касюхничем.

– Юрію Ігоровичу, чи багато гостей запросили на свято?

– Якщо нам не зашкодить погода, то, сподіваюся, їх не бракуватиме. На День міста ми запросили депутатів обласної ради Михайла Дзюдзя і Богдана Піха, вихідців з Турки, які займали чи займають відповідальні пости на рівні області, чи навіть держави, й в той чи інший спосіб спричинилися до розбудови інфраструктури міста. Лише офіційних запрошень ми розіслали більше 30.

На площі буде змонтовано сцену. А у випадку дощу – тіснитимемося у культурно-мистецькому центрі «Україна» (кінотеатр).

– Втім, давайте про свято поговоримо після того, як відсвяткуємо. А зараз хочу переадресувати Вам запитання жительки Турки Зінаїди Адаєвої, яка, відвідавши редакцію, з обуренням говорила, що в місті по-варварськи вирізуються дерева.

– Я дозволю собі з цим не погодитися. Дехто й справді вважає, що міський голова нічим більше не займається, лишень вирізує дерева. Насправді жодне з них не було зрізане без рішення сесії чи виконкому. Скажімо ті, що донедавна росли повз залізницю, по вулиці Міцкевича. Фахівці визначили, що вони становили загрозу як для залізничного, так і пасажирського транспорту, а тому було прийнято рішення зрізати їх. І зробила це спеціалізована бригада Львівської залізниці. Щодо менших, які, на думку турківчан, могли ще залишитися, то хочу пояснити. Згідно техніки безпеки, великі дерева не можна зрізати, поки під ними ростуть менші. І найперше тому, щоби унеможливити якісь трагічні випадки. Буквально найближчим часом ми маємо намір зрізати 11 дерев, що загрожують церкві на кладовищі. Всього їх там є 93. Звичайно, можна на це не звертати уваги, але ж пригадаймо випадок, який мав місце у 2010 році. Коли на машину, що була припаркована поблизу кладовища, впало величезне дерево. Після цього вона ремонту уже не підлягала. На щастя, обійшлося без людських жертв – у салоні нікого не було. А скільки біди наробили старі дерева, скажімо, у Львові під час буревіїв. Про це теж не слід забувати. Найближчим часом ми маємо намір укласти угоду зі спеціалізованою фірмою, яка займеться зрізуванням дерев на кладовищі. У зв'язку з цим, закликаю небайдужих людей долучитися до цієї справи і, можливо, подати свої пропозиції або й допомогти прибрати порубочні рештки.

– Юрію Ігоровичу, у цьому плані хочеться запитати, для чого обрізували верхівки в центрі міста, зокрема біля статуї Божої Матері?

– Найперше для того, щоб це місце привабливіше виглядало. Я розумію, що перші два роки картина дещо інша, але пройде 3-4, коли сформується крона, тоді лише можна буде оцінити необхідність даного кроку. Погляньмо біля міської ради – які там зараз гарні дерева! А зовсім недавно жителі міста також ставили претензії: для чого їх обрізати?

Принагідно, я хочу подякувати жительці нашого міста Стефі Хацьор, яка не на словах, а на ділі дбає про його озеленення. Остання її робота, яка заслуговує похвали, це клумби біля статуї Матінки Божої, а перед тим – біля пам'ятника Шевченку.

– Юрію Ігоровичу не можу не запитати Вас як голову міста про те, коли в Турці розпочнуть ремонтувати дороги?

– Сьогодні це надзвичайно болюча і проблематична тема. Річ у тому, що, згідно нового Податкового кодексу, у місцевий бюджет не поступає податок із транспортних засобів, який в минулі роки становив 100-120 тис. грн.. на рік. Кошти не такі вже й великі, але щось зробити за них можна було. У переддень святкування Дня міста, маючи невеликий залишок таких коштів із 2010 року, ми таким собі «дідівським» методом засипали глибші ямки на центральних вулицях. Допоки не проведемо тут капітальний ремонт. Про бічні вулиці й говорити не доводиться. Як не прикро, але цьогоріч жителі змушені проводити їх ремонт самотужки.

– Але ж ми неодноразово писали, що міській раді виділено 3 млн. грн. на ремонт вулиць. Коли їх буде освоєно?

– Справді, така сума надійшла до нас з НАК «Нафтогаз України», але без проектно-кошторисної документації та проведення тендерних процедур освоювати їх не можна. У даний час уже виготовлений проект капітального ремонту вул. І. Франка, Молодіжна, Василя Стуса, який уже пройшов експертизу. І після оголошення тендеру та визначення переможця (а це буде десь у вересні) , ми зможемо відремонтувати дорогу від перехрестя (там , де знаходиться РЕМ) до віадуку по вул. Міцкевича. І це при тому, що на таку протяжність дороги нам вистачить коштів. Адже із згаданих 3 млн. грн. певна сума уже витрачена на кошторис, необхідно буде заплатити і проведення тендеру, а вже, що залишиться – на ремонт.

– А як бути з вулицями Міцкевича, Січових Стрільців? Вони сьогодні теж у жахливому стані.

– Сподіваюся, що нам вдасться частину грошей, що була виділена, знову ж таки, НАК «Нафтогаз України», на реконструкцію каналізаційної системи та очисних споруд, використати на ремонт вулиць і тоді зможемо відремонтувати ті вулиці, про які Ви згадали. А взагалі я вважаю (і в цьому мене підтримала сесія міської ради), що центральну дорогу міста (від перехрестя аж до Горішньої Турки) слід передати на баланс «Автодору», як це є у Старому Самборі чи у Любені Великому. Відповідне рішення-клопотання сесія міськради скерувала у районну раду, яка, надіюся, також підтримає його. Це не мало-не багато – майже 6 км.

– Юрію Ігоровичу, чи буде вже у цьому році проводитися реконструкція каналізації та очисних споруд? Кошти на це є.

– Звичайно, проектно-кошторисна документація для цього уже готова, вона проходить зараз експертизу. А попереду нас знову чекає… тендер. І тут нікуди не подінешся.

– Цікаво, а де вдалося вишукати кошти на святкування Дня міста?

– Великих сум на ці заходи ми не передбачали. Сесія міськради виділила всього 10 тисяч гривень. 20 тисяч гривень, як мені відомо, зібрали підприємці, які самі контролюють їх використання. А тому, як бачите, перше таке свято організовують, так би мовити, наполовину на ентузіазмі. Сподіваємося, що у майбутньому на подібний захід і коштів вишукуватимемо більше, і підготовчі роботи триватимуть не 3 місяці, а , бодай, півроку. Словом, про таке свято, як і про наше місто взагалі, маємо дбати всі разом. Недаремно кажуть: один в полі не воїн.

Розмову вів
Василь ВАСИЛЬКІВ.

До Дня міста

З ДАВНЬОЇ ІСТОРІЇ ТУРКИ

580 років тому, 27 червня вперше в давній історії з'явилися відомості про Турку, збережені до нинішнього часу. Був це опис села Турка в дарчій королівській грамоті. Ця дата - 27червня 1431 року вважається істориками першою письмовою згадкою про Турку.

Що то був за час? На карті Європи формувалися нові держави, які існують і понині. Ще тривала столітня війна між Англією і Францією. Саме тоді, в травні 1431 року, була спалена інквізицією орлеанська діва – Жанна д'Арк.

В ІІ половині XIV століття розпалося могутнє Галицько-Волинське князівство, очолюване князями з роду Рюриковичів. Влада перейшла до литовського князя Владислава Ягайла, який з 1386 року став королем Польщі. На наших землях розпочалося панування династії Ягелонів.

Для ведення воєнних дій потрібне було добре військо. За участь у воєнних походах король Ягайло розплачувався землями, які потрапили в його володіння. Так і село Турка було подароване відданому королю Ваньчо Волохові і його синам-Хотькові, Янкові, Занькові та їх спадкоємцям. Село Турка було розташоване в Руській землі Самбірського повіту, над рікою Стрий, поза угорським кордоном.

Родина Ваньчо Волоха осіла в Турці. Його нащадки замешкали велику територію поза визначеними в королівському привілеї межами. Хоч які грози пролітали над родом Ваньчі Волоха, але збереглася передана з роду в рід войовничість, наступальність, принциповість як риси характеру в багатьох представників цієї родини.

Ваньо прибув із Семигороду (Румунії). Є різні версії витоків його походження, цілі книги досліджень присвячені життю вихідців цього волоського роду.

Але наша стаття все-таки про Турку. Село жило і господарювало, мало млин, пасіки, оброблені поля, освоєні сінокоси, життєдайні ліси і ріки, перш ніж появилась про нього відомість в королівському указі. Очевидно, що шість століть тому це було далеко не таке поселення, як є тепер. Насамперед, змінилися дороги, які мережали наші гори. Межі Турки відзначені від дерева Ільм до броду Іссай по річці Стрий.

Брід Іссай був відомий далеко за межами Турки. Ним користувалися в давні часи, найпевніше тому, що далі вела дорога правим берегом Стрия. Куди вона вела? На карті-схемі в книзі Ю.І.Гайди та В.Д.Шуптара «Турківщина: історія населених пунктів» є значок «фортеці та городища часів Київської Русі», якими позначене місце на горі між теперішніми Завадівкою та Ясіночкою. А що, коли дорога виводила до того дерева, що назване в привілеї Ільм? Це ті межі, що встановлював король у володіння Ваньчо Волохові, але не по правому, а по лівому березі Стрия. Чому тоді не названі села, які існують в наш час на цій території: Явора, Завадівка, Ільник, Лосинець? А що, коли ці села були на правому березі ріки і лиш з часом перейшли на лівий берег? Це тема для молодих дослідників-краєзнавців.

Село Турка розкинулось на лівому березі і тягнулось над Стрием. В довідниках вживалась повна її назва: Турка над Стрием. Походить від назви двох рік, адже до XVI століття ріка Яблунька звалась Туркою. В старому селі жив власник Михайло Турецький, його син Стефан мав княжий палац над ріками Літмиром і Туркою.

Турка була охоронним центром поблизу кордону. На Стефана Турецького, молодого власника, що поселився в межах теперішнього центру міста, лягла відповідальність за безпеку не лише власного поселення, але й усіх прикордонних сіл. Для цього він утримував загін із ста смоляків, сам приймав участь в походах, був у бою важко поранений.

Ян Калиновський, королівський підчаший, свій маєток мав на Звіринці. Це до нього навідувався Олекса Довбуш.

В історії Турки 1730 року відбулися зміни - за магдербузьким правом Турка стала містом.

Про ці події та про багато інших можна дізнатися в музеї «Бойківщина», де зібрані цікаві матеріали з життя Турки.

Віра БОНЧУК.

Місто мрій і сподівань

Турка – місто мого дитинства і таємних моїх бажань.

Ти пісенна моя колиска, свідок радості і страждань.

Ти манила мене із далі, повертала у рідний край.

Зустрічала, мов мати доню, і стирала з очей печаль.

Рідні гори, мої Карпати, ви оспівані у піснях.

Тут вдихаєш на повні груди хвої дивної аромат.

Тут царюють в полях ромашки, білим цвітом калина цвіте,

Ніжно пахнуть кущі шипшини, череда і чебрець росте.

Б'ють струмками цілющі води, і дурманить вишневий цвіт.

Українська лунає пісня і летить десь далеко в світ,

Кличе бойків сюди, на Фестини, кличе в гості в Карпатський край.

А сьогодні – в свої уродини – Ти вітання від нас приймай.

Процвітай, наче сад, моє місто, і красою весь світ дивуй.

Одягайся в калину-намисто, різнобарв'ям своїм чаруй.

Умивайся росою зранку, в щедрім сонці купайся вдень.

Відпочинь в сяйві зір серед ночі, в дивний час солов'їних пісень.

Ніна ПРИК,
червень 2011р.

Пісня про Турку

Турка – в затишній долині,
На варті - гори й ліси.
Наче в віночку чарівнім
Місту моєму цвісти.
Весну зустрічає у квітах,
Купаються у травах поля,
Змійками в'ються річки,
Моя тут карпатська земля.
В часи духмяного літа
Тут дивовижна пора,
І горді наші смереки
Про велич гір говорять.
Зачаровує осінь красою,
Джерел передзвоном б'є,
Місто моєї любові
В багрянім намисті пливе.
Засніжені, пишні ялини.
Сріблиться дерева й ліси.
Радість несуть нам колядки
У свята Різдв'яні завжди.
Приспів:
Приїжджайте в сині гори
На забави, на фестини.
Столиця бойків Вас зустріне
Піснею трембіти з полонини.
Звеселяться гори, рідні Карпати,
І запросять музики – до своєї хати.

Оксана ПАВЛИК,
м. Турка, червень 2011р.

Зухвальство

ІНВАЛІДАМ У МАРШРУТКУ – ЗАСЬ!

Минулого понеділка у редакцію зайшов Іван Степанович Петрик, 1956 р.н., житель с. Шандровець. Віддихавшись, присів на крісло і за якийсь час, відпочивши, став розповідати про прикрий випадок, який стався з ним.

– Я інвалід першої групи, 6 років перебуваю на апараті штучної нирки. У понеділок (13 червня), на Зелені свята, я зібрався їхати до Львова на гемодіаліз (Необхідність у гемодіалізі виникає при важких захворюваннях нирок. Його проводять з допомогою апарату штучної нирки і якщо хворий вчасно не зробить цю процедуру, наслідки можуть бути плачевні – авт.) Коли я стояв на зупинці, якраз до Боберки їхала маршрутка ВС №2155 АА "Львів-Боберка", – каже Іван Степанович. – Водій зупинив машину. "Куди?" – запитав. "До Львова," – відповів я і став заходити в автобус, знаючи, що так можу чинити , бо маю на це право. "О, гоп-стоп! Приїхали!" – відповів той. "Ти хочеш, аби я за посвідчення тебе так возив". Маршрутку заглушив і мене попросив вийти з неї. Я не хотів вступатися. Він зі мною церемонився-церемонився, а потім взяв мою сумку, у якій було повно ліків, літрова банка цукру, кілька сирих яєць, які взяв з дому, і викинув її на землю. Все, що було в сумці, побилося. Я вийшов із маршрутки і став чекати, коли вона буде повертатися назад. Дивлюся – їде, але біля мене навіть не зупинилася. Проїхала 500 , а то й більше метрів далі. Там жінки до церкви йшли, побачили, що він мене не взяв, і стали серед дороги, зупинили маршрутку: "Допоки ви ту людину не візьмете, не поїдете". А взяти мене вже нема й де, бо маршрутка із Боберки їхала повна. Відчинив водій свої двері, аби я зайшов. А я не можу – каліка, ноги болять, несила влізти всередину. Заледве люди мене перетягнули, допомогли. Я там якось сів, ні за що триматися, яка яма – падаю до вікна. Так їхав до Яблуньки, а там людей трохи вийшло і я вже пересів у зручніше місце. Але до сліз гірко і прикро стало на душі за таке відношення до хворої людини. Де мені поскаржитися тепер , не знаю.

До речі, в цей же день , маючи придбані квитки на поїзд зі Львова до Києва, дві молоді особи , будучи в Турці, так і не змогли вчасно добратися до поїзда. І тільки через те, що годину їм довелося на автовокзалі чекати на автобус до Львова. Два рейси, що мали відправлятися протягом цієї години, чомусь не їхали. Не залишалося іншого виходу, як здати квитки на поїзд.

Приємно, коли в редакцію газети надходять подяки водіям маршрутних таксі . І неприємно, коли люди приходять до нас ось із такими скаргами. Хочеться вірити, що керівництво підприємства "Тур-Авто" зверне увагу на подібні зауваження, а водії автобусів виправлять свої помилки і більше не буде нарікань від пільговиків на погане відношення до них. Та й транспорт у святкові дні курсуватиме за графіком. Адже у всьому світі перш за все дбають про якість послуги, а потім про плату за неї.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Любимого чоловіка, тата, діду-ся – Івана Івановича **Кропивницького** – жителя с. Риків з **50-річчям** від дня народження, яке він святкує сьогодні, щиросердечно вітають завжди люблячі його: дружина Оксана, син Віталій, донька Тетяна, невістка Зоряна, зять Микола, онуки Дмитрик та Миколка.

Ювілярові усі вони бажають: козацького здоров'я, щастя, радості та родинних гараздів.

Бажаєм Вам щастя, гараздів без ліку,
Міцного здоров'я та довгого віку.
Нехай обминають Вас болі й тривоги,
Хай стелиться довга, успішна, життєва дорога.

Дорогого, турботливого кума – Івана Івановича **Кропивницького** – жителя с. Риків – **з 50-річчям** від дня народження, яке він святкує сьогодні, щиросердечно вітає любляча кума Люба Жавко з сім'єю і шле ювілярові найкращі побажання: неба безхмарного, настрою гарного, здоров'я міцного та щастя людського.

Нехай, як бистрина ріки,
Ще літ зі сто летять роки.
А Ви живіть і молодійте,
Душею й серцем не старійте.

Прославимо рідний край

ВИШИВАЮТЬ РУШНИК ЄДНАННЯ

З вагомим доробком прагнуть підійти до 20- ої річниці незалежності України культпрацівники Львівщини. Відгукнувшись на заклик директора обласного науково-методичного Центру народної творчості Романа Берези, який у Турці, під час проведення обласного семінару працівників культури, запропонував вишити рушник єднання, вони активно включилися у цю роботу.

Свою частинку рушника, загальна довжина якого буде 20 метрів, розміром 65х 32 сантиметри, культпрацівники Турківщини довірили одній із кращих вишивальниць краю – турківчанці Розалії Канарєєвій. Розалія Миколаївна уже підібрала і узгодила з організаторами цього цікавого і потрібного заходу свій своєрідний узор і приступила до вишивання.

Завершити роботу досвідчена майстриня дала слово до 1 серпня.

Після цього у Львові усі вишиті частинки будуть з'єднані у єдиний рушник, який буде виставлений для загального огляду 24 серпня.

Володимир БАБИЧ.

Продається автомобіль ВАЗ 2121, 1980 р. випуску. Недорого!
Тел. 0505206807.

КОМПАНІЯ УКРФІНАНС
ГРОШІ
на будь які товари
ВИГІДНІ УМОВИ!
від 5000 - 250 000 грн. до 15 років
за детальною інформацією звертайтеся:
м. Львів,
вул. Федьковича, 60 а,
4 пов., оф. 436
тел.: (0322) 47-37-34,
(063) 972-03-46,
(097) 300-31-06

сума	щомісячний платіж	термін
5000 грн.	188,89 грн.	36 міс.
100000 грн.	955,56 грн.	180 міс.
250000 грн.	2388,89 грн.	180 міс.

Не є банківською установою. Всі розрахунки проводяться в безготівковій формі за умови підписання договору адміністрування.
Серія АОІ №125252 від 13.02.2010р.Видано ВОКМР

Повір у себе

ЗГОРЯТИ ЧИ ЖИТИ?

таке питання постало одного разу перед Іваном Струналем

Коли у тебе ціниться хвилина
І ти від неї геть усе береш,
Тоді, я певен, будеш ти Людина
І вся земля твоєю буде теж!

(Р. Кіплінг
"Заповідь синові")

Невеликий будинок у Турці , в якому живе 55-річний Іван Струналь (родом з Ясінки) здалеку видно з дороги , коли повертати на Ровінь. Його видає довга, пофарбована у червоний колір, дерев'яна доріжка-пандус, з перилами по боках, прокладена від дверей веранди аж до середини подвір'я. Біля самої хати – гарна альтанка, до якої плитками вимощено доріжку, поруч – мангал, символічний лелека у травичці – окраса двору, грядки з городиною і багато квітів. Коли я зайшла сюди, аби зустрітися з господарем, біля оселі кипіла робота – двоє чоловіків-майстрів, на прохання Івана Васильовича, виконували якесь ремонтне завдання. Сам хазяїн, хоча й сидів в інвалідному візку, але охоче підсобляв робітникам.

Ми розговорилися. Найперше, що вразило після зустрічі з такою людиною, як Іван Струналь – це його велика сила волі, безмежне бажання жити, і жити навіть краще, ніж повносправні люди, що його оточують І друге, – це його велика працелюбність і звичайна людська скромність.

Іван Струналь в інвалідному візку уже 10 років. Біда прийшла, як завжди – нежданно-негадано. " Це сталося в Сургуті Тюменської області, де жив і де й досі живе моя сім'я – дружина Анна і донька Таня. На узбіччі траси ремонтував машину. Після ремонту, уже сів у салон, як раптом машину разом зі мною зачепила інша велика машина, яка врізалася в нас, після обгону, "Татри" з причепом. Мене потягнуло , волочачи по землі, на десятки метрів", – неохоче пригадує деталі трагедії Іван Васильович.

Ось так – жив, працював, любив. Та аварія в одну мить розділила життя чоловіка на дві половини – до і після. Діагноз лікарів – перелом хребта – прозвучав як вирок. Далі – важка операція. Чотири місяці лікування. Реабілітаційний період. Рік безповоротного лежання на спині. І, як підсумок, інвалідний візок – через неможливість пересуватися. Роки перебування у квартирі на п'ятому поверсі стали нестерпними для людини, яка мала улюблене заняття, і яка, як кажуть, постійно була у русі. Але Іван переборов страх перед невизначеністю, переборов біль і поставив собі за ціль ціпко братися за віжки життя і йти вперед. Він починає виконувати різні фізичні вправи, піднімати гантелі, розвивати м'язи рук і ніг, не дозволяє хворобі оволодіти ним. Проходить якийсь час, і стають явними перші позитивні результати цієї впертої боротьби. А згодом Іван Струналь вирішує залишити в Сургуті сім'ю і їхати на свою рідну батьківщину, в Турку, де жила його мама.

– Я вісім років просидів біля вікна у квартирі. Тут, у Турці, я маю можливість, бути, як кажуть, ближче до землі, до людей, до навколишнього світу. Можу щось робити, з кимось поспілкуватися, – каже він. – Я вважаю, що людина має прожити життя достойно , хоч би в якому стані вона не була. У мене багато планів, хочу навіть змайструвати для себе спеціальну машину. Адже, після Бориславського ПТУ, де здобув спеціальність моториста-дизеліста, я добре розуміюся на машинах. Знаєте, я міг би й біля комп'ютера годинами сидіти, але це не моє. Мене тягне до техніки. Я ладен працювати день і ніч, аби тільки домогтися запланованого. У мене дві інвалідні коляски, одна з них – запасна – на випадок, коли зламається робоча. Я й далі займаюся фізичними вправами. Пробую підводитися, бо дуже хочу стати на ноги. Але знаєте, все це, і навіть робочі проблеми, – то півбіди. Значно важче морально, коли стикаєшся з хабарництвом, фальшем, брехнею, нещирістю по відношенню до таких, як я.

Іван Струналь для господарки має все – безліч всіляких інструментів (бензопилу, "болгарку"), побутову техніку (газову плиту, пральну машину). Будучи в інвалідному візку, він сам варить їсти, прибирає у кімнатах. Лишень город не може сам прополоти, посадити городину. Це зробила дружина, яка недавно приїжджала. А ось, щоби прополоти грядки від бур'янів, доведеться звертатися за допомогою до сусідів. Послугами Турківського терцентру він не користується. Тому, що на обліку у служби соціального захисту не стоїть та й пенсію отримує не тут , а із Сургута.

Коли зайшла мова про покійну маму, в Івана Васильовича защеміло серце і щось наче стиснуло горло. Здалось, що в цю хвилину його душа, його думки були з матір'ю. Адже останній час свого життя він провів з мамою, а останні місяці вона лежала хворою, прикута до ліжка . Її потрібно було підняти, помити, накормити, перестелити їй ліжко, перенести. І це все робив хворий, в інвалідному візку, син. То була їхня хресна дорога і тільки Господь дав сили, і терпіння матері і сину пройти її.

Про Івана Струналя добре відгукуються сусіди, він ні з ким не конфліктує і викликає у людей, як не дивно, не почуття жалості, а почуття заздрості. Хоча сам не бажає такої долі нікому. Розуміючи, що на Тюменській землі, можливо, житимуть його нащадки (адже там залишиться його дочка, а в Турку переїде дружина), він свято зберігає свої почуття до рідної землі і найголовніше – уособлює в собі такі людські якості, які не здолати жодній біді.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Дружина Ольга, дочка Іванна, син Микола, мама Люба та батько Степан, брат Микола з сім'єю, сестри Корнелія, Люба, швагро Іван – із сім'ями та вся дружна родина щиро вітають **з 50-річчям** від дня народження жителя м. Турка Івана Степановича **Матківського** і бажають ювілярові міцного здоров'я і Божої опіки на довгій життєвій стежині.

Ще небо хмарами не вкрите,
Ще так прозоро сяють роси,
А вже по ліву руку – літо,
А вже по праву руку – осінь.
Ще очі блиску не позбулись,
Ще серце жити не стомилось,
А вже по ліву руку – юність,
А вже по праву руку – зрілість.
А час летить нестримно далі
Й душа немовби молодіє.
По ліву руку – всі печалі,
По праву руку – всі надії.
Життя не зміряти літами,
А щастя – то важка наука.
Хай буде щастя з Вами
По ліву і по праву руку.

27 червня святкуватиме свій 70-річний ювілей дорогий наш батько, чуйний, турботливий чоловік, дідусь і прадідусь, житель м. Турка, Михайло Миколайович **Різак**. Від щирого серця і з великою любов'ю вітаємо ювіляра із цим святом. Нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищають Вас від негараздів, живіть довго-довго в щасті, благополуччі та при доброму здоров'ї!

Хай Мати Пречиста Вас оберігає,
Ангел Господній на крилах тримає,
А Бог Вам дарує надію й тепло
На многії літа, на щастя й добро.

З повагою – дружина Люба, син Володимир, невістка Стефа, дочка Світлана, зять Володимир, онуки Маруся, Іван, Леся, Микола, Степан, Таня, правнучок Ігорчик.

СПОРТ

Спартакіада держслужбовців

18 червня кращі спортсмени-держслужбовці Турківського району взяли участь у фінальних змаганнях обласної спартакіади, яка відбулася у м. Львові.

За команду нашого району у змаганнях з шашок виступали заступник керівника апарату – начальник відділу організаційно-кадрової роботи райдержадміністрації Богдан Москаль та головний спеціаліст районного центру зайнятості, Галина Шуптар. Богдан Москаль посів перше місце серед чоловіків, Галина Шуптар – шосте серед жінок.

У змаганнях з шашок друге місце серед чоловіків посів також турківчанин – начальник районного відділу КРВ Василь Костишак, який виступав за збірну команду КРВ у Львівській області.

Добре виступали турківчани і за збірну команду обласного центру зайнятості. Так головний спеціаліст районного центру зайнятості Борис Піхлик посів перше місце у змаганнях з настільного тенісу. Команда з волейболу, за яку виступали директор Турківського районного центру зайнятості Богдан Голич та спеціалісти цього центру – Олег Юсипович і Іван Гвоздінський, перемогла команди облдержадміністрації і Стрийського району, однак у матчі за третє місце поступилась команді Сокальського району і в підсумку посіла четверте місце. Ці успішні виступи турківчан дозволили команді обласного центру зайнятості у загальному заліку посісти перше місце серед команд держслужбовців області.

За команду Стрийського району (відповідно до положення, яке дозволяло підсилювати команди-переможниці зон учасниками з інших районів) виступав головний спеціаліст управління праці та соціального захисту Олег Рогач. Його майстерність дозволила стриянам зайняти п'яте місце.

За підсумками змагань, право виступати у складі збірної команди Львівської області на III, заключному, етапі Всеукраїнської спартакіади серед команд держслужбовців, яка проходитиме в кінці вересня у м. Алушта Автономної Республіки Крим, вибороли заступник керівника апарату – начальник відділу організаційно-кадрової роботи райдержадміністрації Богдан Москаль, головний спеціаліст районного центру зайнятості Борис Піхлик. Кандидатом у збірну команду області з волейболу є спеціаліст управління праці та соціального захисту Олег Рогач.

Володимир КУЛАЄВ.

ОКСАНА МАРИЧ – ДРУГА В УКРАЇНІ!

З 13 по 19 червня нинішнього року у Євпаторії пройшов чемпіонат України з 64- клітковых шашок серед ветеранів. У команді Львівщини виступала й наша талановита землячка, кмс Оксана Марич.

Варто наголосити, що Оксана Петрівна настільки зібрано, організовано підійшла до кожної зустрічі, які проходили за круговою системою, що зазнала лише однієї поразки. Уступила наша спортсменка лише майстрові спорту із Донецька Людмилі Ведерко. У загальному підсумку вона виборола почесне друге місце.

– Я радий, що і в далекому Карпатському краї є талановиті шашкістки, які своїми успіхами прославляють рідну Бойківщину. Бажаю Вам і в майбутньому високих спортивних досягнень, – сказав, вручаючи Оксані срібну медаль та Грамоту Державної служби молоді та спорту, Національного комітету України, міністр Юрій Сизенко.

У вересні наша титулована спортсменка представлятиме Україну на Міжнародному турнірі з шашок, який теж пройде у Євпаторії.

Володимир БАБИЧ.

На знімку: срібна призерка чемпіонату України з шашок Оксана Марич.

Фото Станіслава Гольцева.

19 червня черговий матч чемпіонату області з футболу серед команд першої ліги турківські «Карпати» провели на своєму полі проти команди «Запорожець» (Нижанковичі, Старосамбірського району). Дорослий склад переміг – з рахунком 7:2. Голи забили Олег Бабич (2), Ярослав Карнадз (3), Роман Галун, Юліан Клюс.

Юнаки також перемогли – з рахунком 2:1. Голи забили Володимир Кулаєв та Микола Богдич.

Вітаємо

Педагогічний колектив Краснеснської ЗОШ I-II ст. щиро вітає **з 45-річчям** від дня народження вчителя української мови та літератури Віру Петрівну **Зубкович** і бажає їй міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті та рясних Божих благословінь.

У цей день хай Вам квітує літо,
Життя біжить немовкнучим струмком.
Хай стелиться, немов рушник розшитий,
Здоров'ям, щастям, радістю, добром.
Хай сонце осяває Вам дорогу,
Хай з ласки Божої Вас успіх не мина.
Щоб панували у сім'ї любов, добробут,
А на роботі – шана і хвала!

Педагогічний колектив Риківської ЗОШ I-IIст. щиро вітає завгоспа школи Івана Івановича **Кропивницького з 50-річчям** і бажає йому міцного здоров'я, безмежного щастя і Божого благословення.

У цей святковий світлий день,
Коли настав Ваш ювілей,
Бажаєм Вам довго прожити
Щоб на сторіччя могли нас запросити.
Хай добро не обминає Вашу хату,
Як не обминає світ весна.
Хай здоров'я, радість і достаток
Тягнуться до Вас, як рівна струна.

Завадівська сільська рада повідомляє про те, що за межами с. Лосинець, в урочищі Підмалівце, відводиться земельна ділянка, площею 0,10 га, для індивідуального дачного будівництва.

ВИТЯГ

з Правил перетинання державного кордону громадянами України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.95№ 57

3. Виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, здійснюється за згодою обох батьків (усиновлювачів) (далі - батьки) та в їх супроводі або в супроводі осіб, уповноважених ними, які на момент виїзду з України досягли 18-річного віку.

4. Виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, в супроводі одного з батьків або інших осіб, уповноважених одним з батьків за нотаріально посвідченою згодою, здійснюється:

1) за нотаріально посвідченою згодою другого з батьків, із зазначенням у ній держави прямування та відповідного часового проміжку перебування у цій державі, якщо другий з батьків відсутній у пункті пропуску;

2) без нотаріально посвідченої згоди другого з батьків:

якщо другий з батьків є іноземцем або особою без громадянства, що підтверджується записом про батька у свідоцтві про народження дитини, та який (яка) відсутній у пункті пропуску;

якщо у паспорті громадянина України для виїзду за кордон, з яким перетинає державний кордон громадянин, який не досяг 16-річного віку, або проїзному документі дитини є запис про вибуття на постійне місце проживання за межі України чи відмітка про взяття на консульський облік у дипломатичному представництві або консульській установі України за кордоном;

у разі пред'явлення документів або їх нотаріально засвідчених копій:

свідоцтва про смерть другого з батьків,

рішення суду про позбавлення батьківських прав другого з батьків;

рішення суду про визнання другого з батьків безвісно відсутнім;

рішення суду про визнання другого з батьків недієздатним;

рішення суду про надання дозволу на виїзд з України громадянину, який не досяг 16-річного віку, без згоди та супроводу другого з батьків;

довідки про народження дитини, виданої відділом реєстрації актів цивільного стану, із зазначенням підстав внесення відомостей про батька, відповідно до частини першої статті 135 Сімейного кодексу України (під час виїзду дитини за кордон у супроводі одинокої матері).

5. Виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, в супроводі осіб, які уповноважені обома батьками, здійснюється за нотаріально посвідченою згодою обох батьків, із зазначенням держави прямування та відповідного часового проміжку перебування у цій державі.

6. Виїзд з України дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які не досягли 16-річного віку, здійснюється:

1) які проживають (перебувають) у закладах охорони здоров'я, навчальному або іншому дитячому закладі, - у разі пред'явлення нотаріально посвідченої згоди керівника цього закладу та у супроводі уповноваженої ним особи;

2) які влаштовані на виховання та спільне проживання до прийомної сім'ї, - у разі пред'явлення оригіналу договору про влаштування дитини до прийомної сім'ї або його нотаріального засвідченої копії та у супроводі прийомних батьків або одного з них;

3) які влаштовані на виховання та спільне проживання до дитячого будинку, сімейного типу, - у разі пред'явлення оригіналу договору про організацію діяльності дитячого будинку сімейного типу або його нотаріально засвідченої копії та у супроводі батьків-вихователів або одного з них;

4) які перебувають під опікою, піклуванням – за рішенням органів опіки та піклування, - у разі пред'явлення оригіналу рішення про встановлення опіки (піклування) або його нотаріально засвідченої копії та у супроводі опікуна або піклувальника;

5) які перебувають під опікою, піклуванням (за рішенням суду) - у разі пред'явлення рішення суду про встановлення опіки (піклування) або його нотаріально засвідченої копії та у супроводі опікуна або піклувальника;

6) які, відповідно до договору про патронат, передані органом опіки і піклування на виховання в сім'ю іншої особи (патронатного вихователя) до досягнення дитиною повноліття - у разі пред'явлення оригіналу зазначеного договору, посвідченого підписом уповноваженої особи відповідної місцевої держадміністрації або міської (за винятком міст районного значення) ради, скріпленим гербовою печаткою, або його нотаріально засвідченої копії та у супроводі патронатного вихователя.

Виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, в супроводі одного з прийомних батьків, батьків-вихователів здійснюється за нотаріально посвідченою згодою другого з батьків, із зазначенням держави прямування та відповідного часового проміжку перебування у цій державі, якщо другий з них відсутній у пункті пропуску через державний кордон.

Виїзд з України дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які не досягли 16-річного віку, попередньо повинен бути погоджений із службою у справах дітей відповідної місцевої держадміністрації або міської (за винятком міст районного значення) ради у порядку, визначеному Міністерством сім'ї, молоді та спорту.

Виїзд з України дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які не досягли 16-річного віку, після їх усиновлення іноземцями, здійснюється у супроводі батьків-усиновлювачів – у разі пред'явлення рішення суду про усиновлення або його нотаріально засвідченої копії.

Будьте уважні

ОСТЕРІГАЙТЕСЯ ЗМІЙ!

З ефіру телебачення та радіо, з газетних шпальт щораз надзвичайники закликають людей остерігатися змій. Цьогоріч вони особливо активні. Не виключенням є і Турківщина.

Як повідомив редакцію заступник головного лікаря Іван Нагайко, лише за тиждень до Турківської КЦРЛ поступило 6 потерпілих від змій із сіл Вовче, В.Яблунька, Ільник, Жукотин. В основному це люди віком від 25 до 35 років, хоча серед них була й літня жінка і 4-річна дитина. Переважно нападу змій люди піддаються на полі та у лісі, під час заготівлі сіна чи обробітку грядок або збиранні ягід. Змії жалять їх зазвичай у верхні та нижні кінцівки, а тому треба бути обачними і дотримуватися найелементарніших заходів безпеки. Не йти в поле босоніж чи у відкритому взутті, намагатися не заходити в чагарники чи інші зарості. Перед тим, як приступати до роботи на полі, нагадати собі, що в будь-якому місці може причаїтися змія. А коли вже небезпеки не вдалося уникнути, негайно звертатися до лікаря, щоб не допустити всмоктування отрути у кровоносну систему.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

КУПУЄМО
БРУХТ
ЧОРНИХ та КОЛЬОРОВИХ МЕТАЛІВ
та відпрацьовані акумулятори
Проводимо демонтаж, нарізку, вивіз
(097) 50 45 160
Ліц. АВ №448582 від 18.11.06 р.

Податкова інформує

Електронна звітність – шлях до європейської інтеграції

Однією важливою перевагою подання електронної податкової звітності є простота і доступність у користуванні програмним забезпеченням. Бухгалтерові, який наважився модернізувати свою щоденну роботу, зовсім не треба перенавчатися, аби опанувати навички електронної звітності.

Електронна сторінка, що виникає на екрані комп'ютера, є на вигляд повністю подібною до паперового звітного документа. Там містяться ті ж самі рядки і ті ж самі дані. Все, що від бухгалтера потрібно, – це заповнити податковий документ. При цьому слід враховувати, що комп'ютерна програма дозволяє виявити помилки заповнення документа податкової звітності. До того ж машина сама робить купу інших марудних операцій, як-от: формування назви електронного файлу, шифрування документа, накладання електронного підпису та печатки. Бухгалтеру варто лише один раз внести до програми назву підприємства, код ЄДРПОУ та інші реквізити. В подальшому програма сама буде вставляти ці дані у відведене місце. Таким чином, при застосуванні електронної звітності помітна частка роботи, яка раніше забирала багато часу, робиться одним натиском кнопки, а то і взагалі самостійно – в процесі роботи.

Сьогодні майже всі підприємства використовують комп'ютерну техніку для ведення документообігу та бухгалтерської звітності. Це свідчить про те, що перехід на електронну форму подання звітності є закономірним і актуальним. І якщо досі податкові органи не зобов'язували платників податків надсилати податкову звітність в електронному вигляді, то декому з тих, хто ще не залучився до цього процесу, незабаром доведеться це зробити неодмінно. Адже Податковим кодексом, прийнятим Верховною радою України, передбачено, що податкова звітність платників податків, які належать до великих та середніх підприємств, подається до органу державної податкової служби обов'язково в електронній формі.

Працівники податкової служби не просто підтримують впровадження системи електронного звітування, а закликають суб'єктів підприємницької діяльності саме в такий спосіб надавати податкову звітність. Суб'єктам господарювання, які подають податкову звітність в електронному вигляді, фахівці-податківці постійно надають практичну та консультативну допомогу.

Також інформацію про електронну звітність можна отримати за адресою в Інтернеті **www.sta.gov.ua** у розділі "Платникам податків про електронну звітність".

Ігор ДЕЦ,
головний державний податковий інспектор МРР та ЗГ.

Оскільки куріння сприяє виникненню багатьох пухлин, потрібно позбавлятися цієї шкідливої звички*. Для цього змішують по 200 мл соків споришу, хвоща, вівса, кропиви та цикорію, 1 ст. л. суміші розчиняють 3-4 рази на день у 50 мл води і випивають. Пити протягом місяця. Злісним курцям провести 3-5 таких курсів, із десятиденним перервами між ними.*

Продається: УАЗ – 469Б легковий, 1980р. випуску, УАЗ 31512 легковий ФАЕТОН-13, 1992р. випуску. Ціна договірна.

Продається вощина для рамок. Ціна – 1 лист – 8грн. 50 коп.

Звертатися за тел.: 0666450345, 0507262064.

Продається 2-ох кімнатна квартира, загальна площа 63м кв., з усіма вигодами, по вул. Молодіжна або міняється на однокімнатну, з доплатою, в цьому районі.

Ціна – договірна.

Тел. 0958218397.

Продається житловий будинок в м. Турка, по вул. Джерельна, 6.

Довідки за телефоном: 0965188376.

Верхненська сільська рада повідомляє про відведення земельної ділянки, площею 1,1180 га для ведення ОСГ гр. Д.Ю.Герович.

СПІВЧУВАЄМО

Колектив управління агропромислового розвитку висловлює щире співчуття начальнику управління Івановi Івановичу **Струцю** з приводу тяжкої втрати – смерті **тещі** – Катерини Антонівни Музики.

Друзі – ветерани лісової галузі Турківщини – сумують з приводу передчасної смерті досвідченого спеціаліста лісового господарства, чуйної, сердечної людини, яка протягом 53 років пропрацювала у Турківському держлісгоспі, – Ольги Дмитрівни **Вовчик** і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійної.

Виготовлення пам'ятників по каталогу та за індивідуальними замовленнями.

Найнижчі ціни в регіоні. **Тел. 0674710309.**

Завадівська сільська рада повідомляє про відведення земельної ділянки, площею 0,1 га, для індивідуального дачного будівництва в урочищі Малівець гр. Л. М. Занкович.

Либохорська сільська рада повідомляє, що на території с. Либохора здається в оренду, на конкурсній основі, колишнє комунальне складське приміщення, площею 68м кв.

Час ознайомлення з майном – щоп'ятниці, з 10 до 13 год.

Заяви та пропозиції подавати у виконком Либохорської сільської ради – протягом місяця з дня опублікування в газеті.

Комарницька сільська рада повідомляє про відведення земельних ділянок за межами с. Буковинка: в урочищі Обіч, площею 0,5000га, гр. С. А. Мацієвській; в урочищі Коршемне, площею 0,5000 га гр. Т. А. Брусовій, площею 0,5000га – гр. Г. А. Сідлецькій.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2655** Індекс **68486**

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14
НАШІ ТЕЛЕФОНИ:
***редактора* – 3-12-45,**
***бухгалтерії* – 3-21-27.**
***видавничого відділу* – 3-25-22.**
Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор.
E-MAIL: boykivshchina@ukr. net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано в комп'ютерному центрі редакції **«Бойківщини».**

Комп'ютерна верстка – ***Костянтин Малетич.***

Відповідальний за випуск – ***Володимир Бабич.***